

N. Sørensen: Det synes at blive Praxis her i Thinget, at naar Samlingen stunder mod Enden, og Rigsdagen skal sluttes paa Grund af de provisoriske Forhold, kommer der lige i det sidste Øieblik fra et eller andet Udvalg et Forslag om en ny Dommer paa Frederiksberg. Hvem huster ikke i Fjor, Samlingens sidste Aften den Travlhed, vi da fik for at faae vedtaget en Dommer til Frederiksberg, og nu i Aar lige før Samlingens Slutning — antager jeg da, det er — kommer der Forslag om nok en ny Dommer derude til denne Jurisdiktion. Det er dog ikke af den Grund, at jeg er imod det fremsatte Forslag; for naar man ellers finder Lovforslaget antageligt, har det jo mindre at sige, paa hvad Tidspunkt det kommer frem, men jeg kan dog ikke negte mig at udtale, at jeg tror, det er et uheldigt Tidspunkt, vi vælge til at ordne de frederiksbergste Forhold. Det er ikke noget helt Nytt, som her staar paa Dagsordenen; det er et gammelt, bekjendt Spørgsmaal for ældre Medlemmer her i Thinget, et Spørgsmaal, der har været drøftet gjentagne Gange, og som Folkethinget, eller i alt Fald enkelte Talere i Folkethinget, gjentagne Gange har taget Standpunkt til. Det Standpunkt, som, saa vidt jeg kan se, Folkethinget tidligere har taget til denne Sag, bliver fuldstændig fraveget, for saa vidt nu Lovforslaget, som det foreligger, bliver vedtaget. Maa jeg gjenkalde i det ærede Things Erindring, hvad det var der skete i Fjor. Der var klaget svært over, at Birkedommeren paa Frederiksberg ikke kunde overkomme sine Forretninger, at han havde alt for mange af dem, og Udvalget, som skønnede, at det ogsaa var Tilfældet, at Jurisdiktionen var for stor; tog saa og delte Jurisdiktionen og kom saa herind til Thinget med Lovforslaget saaledes ændret, at Landjurisdiktionen blev ffilt ud fra Frederiksberg Sogn, saaledes at disse Landsogne, Landdistrikter, sammen med nogle enkelte Sogne fra Kjøbenhavns Amts nordre Virk skulde udgjøre en særlig Jurisdiktion. I den Betænkning, som da kom fra Udvalget, tilføies der rigtignok, at der var enkelte Medlemmer af Udvalget, der ønskede af gjøre noget mere endnu for Frederiksberg. Hvad dette „Mere“ skulde være, var ikke omtalt, men jeg har Grund til at tro, at disse enkelte Medlemmer, der den Gang ønskede at gaa langt videre, særlig vare de Medlemmer, som hørte til Høire her i Salen, sammen med et enkelt Medlem af Venstre. Efter at en saadan Udskillelse var ffet, efter at Frederiksberg Sogn var blevet en Jurisdiktion for sig, og Frederiksberg Landdistrikt var blevet en Jurisdiktion

for sig, havde man jo Grund til at tro, at man i alt Fald kunde vente lidt, og at det ikke saaledes blev nødvendigt i Hui og Hast i den Travlhed, der gaar forud for Rigsdagssamlingens Slutning at bringe dette Forslag, herind i Thinget. Thi er der nu nogen virkelig Grund til at vedtage det Forslag som her foreligger? Det er det, jeg paastaar, at der ingen virkelig Grund er til, og der er knapt nok Noget, der kan vide, om der er Grund til det. Lad os huse paa, at den Lov, som blev vedtaget i Fjor i Samlingens sidste Aften, her i Folkethinget, endnn ikke er bragt i Udførelse. Den Udskillelse ude paa Frederiksberg, som denne Lov forudsætter, Udskillelsen mellem Landjurisdiktionen og Frederiksbergs Sogns Jurisdiktion, er endnu ikke foretaget. Birkedommeren for Frederiksberg er endnu akkurat lige saa bebyrdet med Forretninger som for et Aar siden; der er ikke ffet den allermindste Forandring. Nu bliver der naturligvis herimod fremført, at en saadan Udskillelse vil tage lang Tid, og at Samlingen ikke kunde gjøres i kortere Tid o. s. v. men det vil jeg nu efter det Kjendskab, jeg har til den Slags Forhold — og lidt Kjendskab har jeg — paastaa, ikke er Tilfældet. Har der været absolut Nødvendighed for at faae denne Udskillelse gjort allerede for en Tid siden, vilde den være gjort. Men efter hvad der er blevet sagt i Udvalget — og jeg har ikke Grund til at betvivle — er denne Udskillelse jo endnu ffet ikke foregaaet, og man skulde dog synes, at naar Forholdene derude vare saa daarlige, som der siges, maatte man have styndt sig med at faae den Lov bragt i Udførelse, som allerede er vedtaget, før man kommer med Forslag om, at Frederiksberg skal have nok en Dommer. Der var dog nogen Rimelighed i at vente, indtil man faae Virkningen af den Lov, som blev vedtaget i Fjor, og det Resultat, hvortil den fører, før man gif videre med at bevilge Dommere til Frederiksberg. Det kan jo gjerne være, at naar Sagen bliver endelig ordnet derude efter den Lov, vi vedtog i Fjor, og der saa kommer et Lovforslag om en Straffedommer igjen her i Thinget, og vi faae alle de Oplysninger, som da foreligger om, hvordan det derefter er blevet, at vi saa kunne komme til den Slutning her i Thinget, at Forholdene derude ikke ere der, som de bør være, og at vi saa kunne beslutte at foretage noget Yderligere i den Retning, men her komme vi til det, som jeg anser for meget uheldigt, og det er, at naar vi vedtage dette Forslag nu, have vi foregrebet en mulig anden Ordning af Forholdene ude paa Frederiksberg. Det er ikke, saavidt jeg har